KAŠTÁNEK

6/2021

Co míníme podniknout?

Milí bratři a sestry,
vánoční Kaštánek vám místo obvyklých očekávaných událostí nabízí na poslední stránce dlouhodobý výhled do pastoračního plánování naší farnosti. Za poslední roky jsme si už zvykli, že kvůli pandemii může být nakonec všechno jinak, ale zároveň je nezbytné, abychom se nevzdávali a nějaký rozumně promyšlený plán do osobního i společného života měli. Mnohokrát se nám to už v těchto složitých měsících vyplatilo. Na druhou stranu pro křesťany přece nemůže být ničím převratně novým, když vidí, že „člověk míní a Pán Bůh mění.“ **Jestliže nad nutností měnit plány podle aktuální situace naříkáme a ztrácíme chuť pokojně a pokorně plánovat dál, zařadili jsme na své cestě k duchovní zralosti zpátečku. Budeme-li naopak chtít této zralosti skutečně dosáhnout, bude nutné vnitřní hodnotu zříkání se vlastních představ a přání nejen pochopit a připustit, ale po vzoru Pána Ježíše přímo obejmout.** Při pohledu do betléma si o tom nechme tiše vyprávět od Panny Marie a jejího svatého manžela Josefa. Vědí o tom opravdu hodně.

Slavná kniha Následování Krista od Tomáše Kempenského jde ještě o něco dál, když říká: „Jestliže je tvé mínění dobré, a přece se jej pro Boha“ – a tedy z lásky k druhé osobě – „dokážeš vzdát, více tím získáš.“ V poslední době bohužel často jednáme opačně. Mezi lidmi viditelně roste nervozita a snahy některých skupin o agresivní prosazování vlastního mínění povýšeného na vrchol veškeré pravdy. Nedávno se to ukázalo například v diskuzi, kterou rozproudily výzvy církevních představitelů u nás i ve světě na podporu očkování proti covidu. Proč se ale biskupové nebo papež vahou své duchovní a morální autority vůbec pouštějí na tento tenký led? Zajímavý pohled přináší uvnitř listu MUDr. Lenka Vaverová SSpS, lékařka na interně a řeholní sestra v jedné osobě. S její zkušeností jistě můžeme souhlasit i nesouhlasit, ale nemůžeme ji popřít. Základem smysluplného dialogu musí vždycky zůstat poctivé naslouchání druhému. Prosím vás, nedopusťme, abychom se kvůli rozdílnému mínění na tu či onu věc přestali mít rádi. Čí by to vlastně bylo vítězství? Tvořivý přístup k přijímání nenadálých změn jsme ve farnosti uplatnili ve vztahu k ručně vyrobeným dárkům, které byly připraveny pro zrušený „dobrostánek“ na obecním jarmarku v Rokytnici. Hvězdy z korálků se vesele „posadily“ na originální přáníčka z barevného papíru. K nim se do krabice přidaly voňavé bylinky ve stylových látkových pytlících, dekorativní perníčky a figurky, roztomilé lodičky z ořechových skořápek a další drobné dárečky. Místo na jarmark vše zamířilo do blízkých nemocnic jako poděkování lékařům a sestrám za jejich obětavou práci. Doufám, že se jich tento vzkaz dotkne a přinese jim do tváří ukrytých pod respirátorem skutečnou vánoční radost.

Požehnané slavení příchodu Spasitele pro svět vám přeje otec Tomáš

Farní dobrostánek

Před několika dny se měl v Rokytnici uskutečnit vánoční jarmark, na kterém jsme letos poprvé chystali otevřít tzv. farní dobrostánek. Ačkoliv jsme se zpočátku trochu obávali, jaká bude naše nabídka, ukázalo se, že to byly obavy zcela liché a mylné. Měli jsme opravdu velkou radost z toho, kolik šikovných a dobrých farníků a farnic nabídlo své rukodělné výrobky a další zboží do stánku. Těšili jsme se na různé vánoční ozdoby slámové, korálkové i perníčkové, voňavé bylinkové pytlíčky, svíčky, výrobky od dětí z klubu nebo knížky od Venduly Pavláskové. Chtěli jsme nabídnout i pěkné zboží z charitního bazaru nebo misií. Čím více jste se ozývali se svými nabídkami, tím více v nás rostla naděje, že společně pomůžeme dobré věci, podpoříme lidi bez domova a další potřebné. Bohužel epidemická situace a nařízení vlády naše plány zhatily. Ačkoliv jsme teď zklamaní, že se farní dobrostánek neuskuteční, moc děkujeme a vážíme si všech, kteří se nabídli do akce zapojit. Věříme, že příští rok to určitě vyjde. S vaší pomocí počítáme i nadále a těšíme se, že nabídka dobrostánku bude příští rok ještě pestřejší, než by byla letos! Aby aspoň část dobročinných výrobků z letošního adventu splnila svůj účel, poslali jsme je s průvodním slovem od otce Tomáše zdravotníkům z covidových oddělení nemocnic v Kroměříži, Přerově a Olomouci.

Miluška Hrnčiříková Rokytnice

Korálkování

Vždy jsem si myslela, že navlékání korálků je zábava jen pro děti. Když otec Tomáš ohlásil, že se na místní faře koná korálkování, vypravila jsem tam se s kamarádkou. Korálkování vede sestra Rasťa z řádu v Přerově, která přivezla nepřeberné množství korálků různých velikostí, tvarů a barev. Navlékali jsme korálky na šablony z drátu, ze kterých vznikaly krásné osmicípé hvězdy.

Domluvili jsme se, že uděláme nějaké výrobky na vánoční jarmark, který se měl konat 11. prosince v Rokytnici u rybníka. Několik se nás sešlo v sobotu 20. listopadu dopoledne. Vyráběli jsme jíž zmíněné hvězdy a jiné pěkné kousky. Do výroby se zapojil i otec Tomáš a podařilo se i jemu vyrobit několik pěkných hvězdiček. Některé šikovné farnice navlékaly korálky na rybářský vlasec a vznikaly tak jiné krásné hvězdičky. Zručnější se pustily do navlékání korálků na paměťový drát, za pomoci sestry Rasti se podařilo udělat barevný misijní růženec. Odpoledne přišly navlékat děti, hlavně ze skautu s vedoucí Janou.

Před zahájením práce jsme se společně s panem farářem pomodlili modlitbu Anděl Páně, aby se nám dílo dařilo. Při navlékání jsme se i dost nasmáli. Prožili jsme krásný sobotní den v příjemném prostředí naší fary. Udělali jsme něco prospěšného, ale z důvodu zrušení jarmarku skrze covidové omezení budou výrobky předány zdravotním sestřičkám za jejich práci. Myslím, že i děti si to odpoledne užily. Bylo vidět, s jakým nadšením se do navlékání pustily. Věřím, že i v příštím roce se bude na faře konat korálkování a zapojí se nás více. „Kdo navléká, nezlobí.“

Jarmila Ulehlová Rokytnice

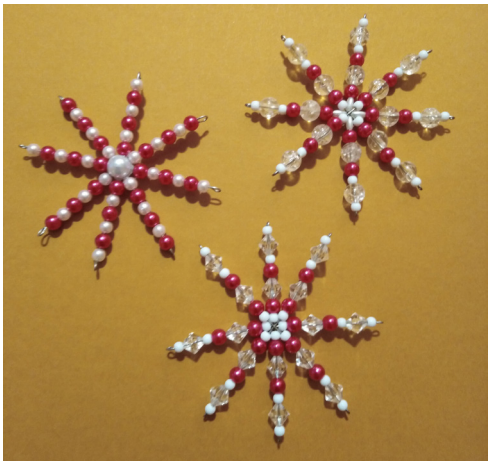

Vážení a milí přátelé,
kteří pracujete jako lékaři nebo zdravotní sestry v nemocnicích našeho regionu,

rádi bychom Vám jako křesťané poděkovali za Vaše nasazení pro službu nemocným, ve kterých je možné očima víry rozpoznat rysy trpícího Božího Syna, jehož pozemské narozeniny se o Vánocích chystáme v našich rodinách oslavit. Přijměte od nás malou pozornost ve formě ručně vyrobeného dárku. Snad Vás zahřeje u srdce vědomí, že na Vás v těchto náročných časech někdo myslí, přeje Vám pevné zdraví a zapojil trochu fantazie, aby Vám udělal radost.

Přejeme Vám požehnané a klidné Vánoce!

P. Tomáš Klíč a farníci z Rokytnice a okolí

Do třetice všeho dobrého… a zlého snad už ne…

Neočkovaný… protože tomu nevěřím, protože se bojím, protože mi řekl doktor, že bych kvůli svému špatnému zdravotnímu stavu a mnoha chorobám neměl, protože jsem onkologický pacient, protože to má příliš velká rizika, protože způsobuje sraženiny, protože zhoršuje imunitu, protože to prý s mojí léčbou kortikoidy stejně nebude fungovat, protože jsem alergik, protože jsem COVID loni prodělal, protože je to experiment, protože to prý způsobuje neplodnost a potraty, protože jsem už měl trombózu, protože jsem astmatik, protože jsem mladý a zdravý, protože jsem to nestihl… To je průměrná statistika odpovědí pacientů (a jistě jsem jich mnoho vynechala), kterých jsem se v posledním měsíci ptala na jejich důvod nenaočkování se proti koronaviru a které jsem osobně ošetřila v akutní COVID ambulanci. Více než polovina přijela záchrankou. Většina byla vyděšená, velká část měla špatný průběh či komplikace a průměrný věk určitě nebyl 80 let, ale mnohem méně - dvacetiletí nebyli výjimkou. A ano… drtivá většina pacientů ošetřených naší ambulancí a eventuelně i hospitalizovaných je neočkovaná. Zvlášť na JIP a ARO je očkovaná osoba spíše výjimkou potvrzující pravidlo a většinou se jedná o člověka, který má natolik křehké zdraví, že by se na JIP dostal i bez COVIDU. Dřív na intenzivních lůžkách u nás leželi polymorbidní (pacienti s mnoha chorobami v anamnéze) sedmdesátníci. Dnes sem dostáváme i pacienty mladší 40 let, mladé, zdravé, sportovce.

Chtěla bych tímto textem poprosit každého, kdo dosud s očkováním váhá a kterému snad některý z mých kolegů lékařů řekl, že radši

ne…, aby své rozhodnutí stran očkování ještě jednou důkladně zvážil. Lékaři, kteří doporučují neočkovat se, zpravidla jen zdálky pozorují (a určitě se o covid-pacienty nestarají každý den na oddělení), co COVID dokáže… A nemusíte být ani senior, ani křehký pacient. Je to jako hodit si kostkou… padne šestka… a možná i vy ve svých dvaceti, třiceti či čtyřiceti skončíte na ARO na umělé plicní ventilaci. Nikdo vám nemůže zaručit opak. Za co ale mohu dát ruku do ohně je, že s očkováním se pravděpodobnost padnutí „šestky“ až dramaticky sníží. Takzvaný lehký COVID (u očkovaných často téměř bezpříznakový anebo klasika: průjem, zvracení, bolest břicha, horečka 40 stupňů, intenzivní suchý kašel. Pro laika to „lehce“ nezní, ale těžký průběh je skutečně o mnoho horší) je odměnou oproti „běžnému“ středně těžkému až těžkému průběhu: boj o každý nádech, závažné embolie (sraženiny v plicích), bolest, trvale poškozené plíce, srdce, imunita, psychické trauma atd…

Nejsem politik, ani epidemiolog, ani vakcinolog, nebudu předkládat grafy, prognózy ani studie. Pracuji jako lékařka na interně a poslední roky praxe je bohužel COVID mým každodenním „nepřítelem“. Možná vás celá ta kampaň kolem očkování zklamala (nás zdravotníky myslím také) a možná jste si od očkování slibovali víc (i my). Pro mě je možnost neskončit na JIPce tím nejlepším osobním důvodem, abych byla naočkovaná (a se mnou i celá moje blízká rodina – včetně mých prarodičů i 18leté mladší sestry - už mají všichni i 3. posilující dávku) a žádný z důvodů neočkovat se proti tomu neobstojí. Paradoxně - právě všechny ty důvody neočkovat se na začátku článku (a proto jsem je schválně jmenovala), by vlastně měly být důvody pro „určitě se naočkovat nechám“. A rizika, která dle některých přináší očkování, jsou právě ta rizika, která samotný COVID a nutnost jeho agresivní a mnohdy hraničně experimentální léčby přináší v daleko těžším kalibru. Děkuji všem laskavým čtenářům, kteří se v četbě prokousali až na konec, a těším se, že některé doposud nerozhodnuté třeba uvidím (z okna našeho lékařského pokoje na interně) jít do kroměřížského očkovacího centra. Jim i všem ostatním přeji požehnaný čas adventní přípravy ponořený do naděje a radostného očekávání příchodu Spasitele. Nenechme si vzít Naději…

Sr. Lenka Františka Vaverová, SSpS
Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého (komunita Přerov),
lékařka na interním oddělení a akutní interní a COVID ambulanci Nemocnice Kroměříž

Homilie papeže Františka v Šaštíně

Při závěrečné bohoslužbě své apoštolské cesty na Slovensko pronesl papež František 15. září před padesáti tisíci poutníků homilii na mariánské téma. Na postavě Panny Marie odhaluje tři aspekty víry: cestu, proroctví a soucit. Homilii Svatého otce vám přinášíme v plném znění.

V jeruzalémském chrámu se Mariiny ruce vztahovaly k rukám starého Simeona, který mohl Ježíše přijmout a poznat v něm Mesiáše poslaného pro spásu Izraele. V této scéně se zamýšlíme nad tím, kdo je Maria: je to Matka, která nám dává svého Syna Ježíše. Proto ji milujeme a uctíváme. Slovenský národ se s vírou a úctou shromažďuje v této národní svatyni v Šaštíně, protože ví, že právě ona nám dává Ježíše. Logo této apoštolské cesty znázorňuje cestu v srdci, nad nímž se tyčí kříž. Maria je cestou, která nás vede do srdce Krista, který z lásky k nám obětoval svůj život.

Ve světle evangelijního příběhu, který jsme právě slyšeli, můžeme na Marii pohlížet jako na vzor víry. Rozpoznáváme tedy tři vlastnosti víry: cestu, proroctví a soucit.

Mariina víra je především vírou, která se vydává na cestu. Hned po andělově zvěstování se nazaretská dívka „vydala na cestu a spěchala do hor do města Judova“. (Lk 1,39). Marie šla navštívit svou sestřenici Alžbětu. Nepovažovala za výsadu, že byla povolána za Spasitelovu Matku; neztratila prostou radost ze svého pokorného ponížení poté, co ji navštívil anděl; nezůstala stát a nečinně rozjímat mezi čtyřmi stěnami svého příbytku. Naopak, žila svůj dar jako poslání; cítila potřebu otevřít dveře a vyjít z domu; stala se živým ztělesněním oné nedočkavosti, s níž Bůh touží přijít ke všem lidem a zachránit je svou láskou. A tak se Maria vydává na cestu: místo pohodlí zvyků volí neznámé cesty; místo stability domácnosti namáhavou chůzi; místo bezpečí klidné zbožnosti riziko víry, která se otevírá novým výzvám, a tak se stává darem z lásky k bližnímu.

Dnešní evangelium nám také ukazuje Marii na cestě: směrem k Jeruzalému, kde spolu s Josefem, svým ženichem, obětuje Ježíše v chrámu. Celý její život bude cestou za jejím Synem, jako jeho první učednice, až ke konečnému cíli, na Kalvárii, k úpatí jeho kříže. Maria je stále na cestě.

Panna Maria je tak pro tento slovenský národ vzorem víry: víry, která se vydává na cestu, vždy podněcována prostou a upřímnou zbožností, vždy na pouti, při hledání Pána. Chůzí překonáváte pokušení statické víry, která se spokojí s obřady nebo starou tradicí; vycházíte ze svého nitra, v batohu si nesete své radosti i bolesti a svůj život proměňujete v pouť lásky k Bohu a ke svým bratřím a sestrám. Děkujeme za toto svědectví! A prosím, zůstaňte na cestě! Stále. Nezastavujte se.

Ještě bych rád dodal jednu věc. Řekl jsem: „Nezastavujte se.“ Když se církev zastaví, onemocní; když se zastaví biskupové, církev onemocní; když se zastaví kněží, onemocní Boží lid.

Mariina víra je také vírou prorockou. Mladá nazaretská dívka je svým životem proroctvím Božího působení v dějinách, jeho milosrdného jednání, které převrací logiku světa, povyšuje pokorné a rozptyluje ty, kdo mají pyšné srdce (srov. Lk 1,52). Je zástupkyní všech "Pánových chudých", kteří volají k Bohu a očekávají příchod Mesiáše. Maria je Dcera Siónu, kterou zvěstovali izraelští proroci (srov. Sof 3,14-18), Panna, která počala Emanuela, jenž je Bůh s námi (srov. Iz 7,14). Jako Neposkvrněná Panna je Maria ikonou našeho povolání: stejně jako ona jsme i my povoláni být svatí a neposkvrnění v lásce (srov. Ef 1,4) a stát se Kristovým obrazem.

Proroctví pro Izrael vrcholí v Marii, protože ve svém lůně nosila Slovo, které se stalo tělem – Ježíše. V Ježíši se Boží plán zcela a definitivně naplnil. Simeon o něm řekl jeho matce: „Je určen k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a ke znamení, kterému budou odporovat.“ (Lukáš 2:34).

Nezapomínejme, že víru nesmíme redukovat na cukr, který oslazuje život. To nejde. Ježíš je znamením, kterému budou vzdorovat. Přišel, aby přinesl světlo tam, kde byla tma, vyvedl tmu na světlo a donutil ji ustoupit. Proto proti němu temnota stále bojuje. Kdo přijímá Krista a otevírá se mu, vstává z mrtvých; kdo ho odmítá, uzavírá se do temnoty a je sám příčinou své zkázy. Ježíš svým učedníkům vysvětlil, že nepřinesl na svět pokoj, ale meč (srov. Mt 10,34): jeho slovo je totiž jako dvousečný meč; vstupuje do našeho života, odděluje světlo od tmy a vyzývá nás, abychom se rozhodli. Před Ježíšem nemůže nikdo zůstat vlažný nebo „sedět na dvou židlích najednou“. Nedá se to. Přijmout ho znamená souhlasit s tím, že ve mně odhalí rozpory, modly, vnuknutí zla a stane se pro mě vzkříšením, protože mě pozvedne, podá mi ruku a pomůže mi začít znovu.

Takové proroky potřebuje i dnešní Slovensko. Nejde o to, abychom byli vůči světu nepřátelští, ale abychom byli ve světě znamením, kterému se bude klást odpor, křesťany, kteří umějí svým životem ukázat krásu evangelia, lidmi, kteří navazují dialog, v němž se objevují různé postoje, kteří odhalují bratrský život tam, kde panuje rozdělení a neshody ve společnosti, kteří šíří příjemnou vůni přijetí a solidarity tam, kde často převládá osobní a

kolektivní sobectví, kteří chrání a zachovávají život tam, kde se uplatňuje logika smrti. A konečně, Maria je Matkou soucitu. Její víra je soucitná. Žena, která si říkala „služebnice Páně“ (srov. Lk 1,38) a která s mateřskou péčí dohlížela na to, aby na svatbě v Káně nechybělo víno (srov. J 2,1-12). Podílela se se Synem na spásném poslání a šla s ním až k úpatí kříže. V té chvíli, v mučivé bolesti, kterou prožívala na Kalvárii, pochopila Simeonovo proroctví: „I tvou vlastní duší pronikne meč.“ (Lk 2,35). Utrpení umírajícího Syna, který na sebe vzal hříchy a bolesti celého lidstva, proniklo i jí. Ježíš s rozervaným tělem, muž bolesti, kterého zhyzdila zloba (srov. Iz 53,3); Maria s rozervanou duší; soucitná Matka, která sbírá naše slzy a zároveň nás utěšuje a připomíná nám, že v Kristu je konečné vítězství. Maria, Bolestná Matka, prostě zůstává u paty kříže. Stojí pod křížem. Neutíká, nesnaží se zachránit si život, nepoužívá lidskou lest ani duchovní anestetika, aby se vyhnula bolesti. To je důkaz soucitu: zůstat pod křížem. Zůstat s tváří plnou slz, ale s vírou člověka, který ví, že Bůh ve svém Synu proměňuje bolest v radost a vítězí nad smrtí. S pohledem upřeným na Bolestnou Pannu Marii se i my otevíráme víře, která se stává soucitnou a vede nás k tomu, abychom sdíleli svůj život s těmi, kdo jsou zranění, trpí nebo musí nést na svých bedrech těžké kříže. Víra, která není abstraktní, ale nutí nás soucítit s potřebnými a být s nimi solidární. Tato víra podle Božího stylu, pokorně a bez rozruchu, odstraňuje bolest světa a spásou zavlažuje brázdy dějin.

Drazí bratři a sestry, kéž vás Pán navždy zachová v úžasu a vděčnosti za dar víry! A blahoslavená Panna Maria ať vám udělí potřebnou milost, aby vaše víra byla stále na cestě, aby měla nádech proroctví a byla bohatá na soucit.

Homilie o trojím zrození Syna - ve věčnosti, v Betlémě, v duši

Když se řekne Silvestr, mnoha lidem se vybaví představa posledního dne v občanském roce, který je spojen s bujarým veselím Toto veselí, jak říká hluboký náboženský myslitel naší doby Romano Guardini, je mnohdy vedeno podvědomě snahou přehlušit strach z pomíjivosti života. Avšak zřejmě málo lidí ví, že název tohoto posledního dne v roce je odvozen od světce, který má tento den svátek, od papeže Silvestra I. Ujal se svého papežského úřadu v roce 314, tedy rok poté, co byla církvi ediktem milánským dána svoboda. Přestalo její pronásledování a nastal čas velkého rozmachu. Silvestr I. nechal s podporou císaře Konstantina Velikého vystavět v Římě první velké baziliky, především chrám svatého Petra. Za jeho pontifikátu se sešel I. ekumenický koncil v Niceji, který proti bludnému ariánskému učení hájil božství Kristovo. A právě jedním z nejdůležitějších biblických míst, o něž se opírá naše víra v Kristovo božství, je Prolog evangelia svatého Jana, který se čte o vánoční liturgii. Je to básnický hymnus na Krista, v němž se apoštol Jan, miláček Páně, vznáší jako orel do výšin Kristova božství: „Na počátku bylo slovo a to slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh.“ (Jan 1,1) Ve chvíli, kdy slavíme

Kristovo narození v Betlémě, nám Jan připomíná, že tomuto narození v těle a v čase předchází zrození věčné a božské. Dříve, než se narodil v Betlémě, je Syn, totiž ten, kterého Otec věčně plodí, kterému sděluje a dává celý svůj božský život. Do úst Syna Božího klade církev slova 2. žalmu: „Pán mi řekl: Ty jsi můj syn a já jsem tě dnes zplodil.“ (Žalm 2,7) Toto není nic jiného než den věčnosti, den bez východu a bez západu. (Columba Marmion)

Svatý Jan se pak ve svém prologu snáší z výšin Kristova božství do hlubiny jeho ponížení ve vtělení. „A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ (Jan 1,14) Syn Boží věčně plozený Otcem se stal člověkem. Je tajemně počat Duchem svatým v lůně Panny Marie a rodí se v Betlémě. „Se zavřenýma očima spí a vůbec neprojevuje navenek, kým je, zdánlivě se podobá všem dětem, avšak i v tomto okamžiku jakožto Bůh… udržuje vesmír a vládne na nebi.“ (Columba Marmion) Proč se věčný Bůh stal člověkem a narodil se v čase? I na to nám odpovídá ve svém Prologu svatý Jan, když píše: „Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.“ (Jan 1,12 -13) Důvodem jeho vtělení je tedy sdělení Božího života nám lidem. „Syn Boží se stal člověkem, aby se synové člověka, totiž synové Adamovi, mohli stát syny Božími.“ (sv. Atanáš) Syn Boží přijal naše lidství a výměnou nám dává své božství, skutečnou účast na svém božském životě, milost posvěcující.

„Božský život, který se rozžíhá v duši, je to světlo, které přišlo do temnoty, div Svaté noci.“(Edita Steinová) Přijímejme toto světlo s vírou, „která se projevuje láskou.“ (Gal. 5,6) S vírou, která nám nedovolí lehkomyslně nakládat s darem Božího života v naší duši, ale střeží ho jako vzácný poklad před útokem nepřítele – hříchu a rozmnožuje ho, zvláště skrze eucharistii. Vždyť „Betlém“ znamená „Dům chleba“, což tradice chápe jako Dům eucharistického chleba. Ve svatém přijímání k nám přichází tentýž Pán Ježíš Kristus, který je plozen ve věčnosti Otcem a v čase se narodil v Betlémě. Amen

P. Štěpán Filip OP,
převzato z časopisu Amen

Pozvánka pro koledníky

Opět po roce nastává čas, kdy koledníci vyrážejí do ulic obcí, aby všem lidem přinesli požehnání a radostnou zvěst o narození Spasitele. Věříme, že po loňské vynucené přestávce se nám letos podaří koledníky do ulic vyslat. Prozatím všechno připravujeme na klasickou koledu. Děkujeme všem, kteří Tříkrálové sbírce zůstávají věrni i přes náročnost situace a podporují ji vlastním úsilím nebo příspěvkem do pokladničky. Výsledky z předešlých ročníků a další informace naleznete na www.prerov.charita.cz.

Emilie Šmídová,
pastorační asistentka Charity Přerov

Milé děti a drazí rodiče,
po roce je tu opět **Tříkrálová sbírka** a letos nejspíš i s oblíbeným koledováním. Pokud byste se chtěli do této pěkné tradice zapojit jako koledníci nebo vedoucí skupinek, neváhejte a co nejdříve kontaktujte koordinátora ve vaší obci.

Termín koledování: **sobota 8. 1. 2022**

Kontakt na koordinátory:

Rokytnice: Miluše Hrnčiříková
608 082 455; m.hrncirikova@centrum.cz
Brodek u Přerova: Marta Vondráková
776 000 424; martavondrakova@seznam.cz
Citov: Lenka Karasová
777 768 738; saknelka@gmail.com
Císařov: Marie Švédová
606 373 218; MajkaSvedova@seznam.cz

Nízkoprahové denní centrum Lorenc

je preventivní služba Charity Přerov poskytující především bezpečný prostor pro osoby bez přístřeší. Lidé bez stabilního bydlení sem mohou přijít během dne a využít zázemí pro přípravu stravy, provést základní hygienu, využít čistý šatník a v neposlední řadě si odpočinout. Sociální pracovníci pomáhají těmto lidem zorientovat se v úředních povinnostech, jako je evidence na úřadu práce, dále s vyřízením sociálních dávek, důchodů či průkazů totožnosti. Také pomáhají hledat bydlení a zaměstnání. Pracovníci často řeší zdravotní obtíže spojené s dlouhodobým pobytem na ulici, ať už po fyzické či psychické stránce. Lidé bez domova se potýkají s různými osobními potížemi, často jsou osamocení a opuštění. V nízkoprahovém denním centru se o osoby bez přístřeší pracovníci zajímají a věnují jim čas na osobní rozhovor. Jsou tu také pro případnou pomoc při obnovení nebo upevnění kontaktu s rodinou. Pokud to lidem přicházejícím do služby umožňuje jejich zdravotní stav, pravidelně pomáhají s provozem centra úklidem či drobnou údržbovou činností. Klienti služby takto mohou získat potravinový servis, který NDC získává od potravinové banky (neziskové organizace).

Denní centrum provozuje službu také terénně každé úterky a čtvrtky dopoledne. Terénní pracovníci vyhledávají osoby bez přístřeší, motivují je k návštěvě centra, kde mohou uspokojit své základní životní potřeby. V rámci terénní formy pracovníci klienty také doprovázejí na úřady či jiné instituce.

V zimním období Nízkoprahové denní centrum Lorenc provozuje tzv. noční sedárnu, protože v Přerově chybí registrovaná služba noclehárna, kterou by si případní zájemci o nocleh mohli v zimních měsících zaplatit. Prostředky na provoz noční sedárny centrum získává z dotačního programu Magistrátu města Přerov. Bohužel prostředky nedostačují na pokrytí celé zimy (od prosince do března), proto se noční sedárna otevírá pouze, pokud odpolední teploty přesáhnou -3 °C. Náklady na jednu noc činí 1500 Kč. Jsou samozřejmě dny, kdy teplota nepřesahuje mínusové hodnoty, ale povětrnostní podmínky nejsou přívětivé pro pobyt lidí na ulici. Proto pracovníci získávají finanční prostředky všemi jinými možnými způsoby, aby umožnili osobám bez domova důstojně přečkat zimní noci v teple. Velmi děkujeme všem dobrodincům, kteří dosud přispěli či přispějí hotově nebo na účet 34536831/0100 s variabilním symbolem 1291. Děkujeme také za Vaše modlitby a duchovní podporu.

Za tým Nízkoprahového denního centra
Charity Přerov
Adéla Trumberová

Zimní luštění

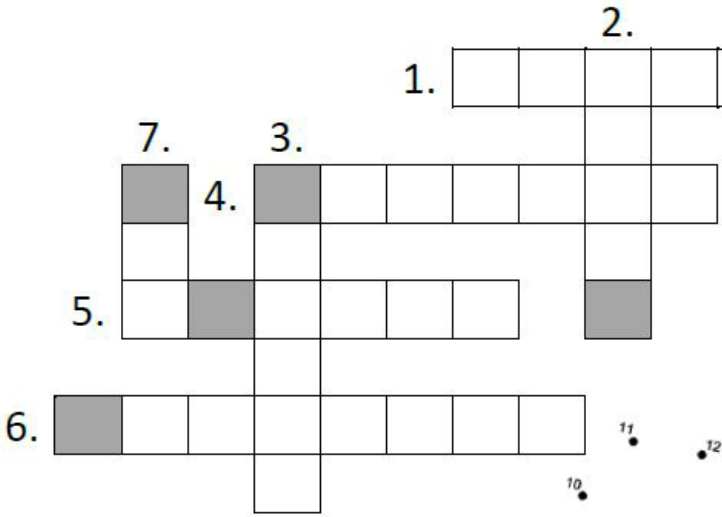

1. Město, ve kterém Ježíš vyrůstal
2. Dar tří králů
3. Autor evangelia o narození Ježíše
4. Jeden ze tří králů
5. Město, ve kterém se Ježíš narodil
6. Císař, který vládl v době narození Ježíše
7. Zkratka tří králů

Z šedých písmenek zkus poskládat název značky, podle které tři králové trefili do Betléma.

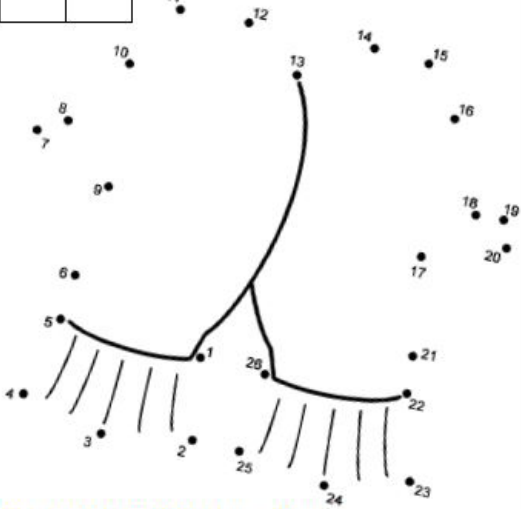

NÁPOVĚDA: zlato, Nazaret, Matouš, Melichar, Betlém, Augustus, KMB

Adorace SJVS

Každou druhou sobotu v měsíci v 8 hodin se v kostele v Rokytnici koná adorace Služebníků Ježíšova Velekněžského Srdce, kterou pěkně připravuje Martina Chovancová. Kostelem zaznívá zpěv z kancionálu, modlíme se z brožurky prosby k Pánu žně za kněze, litanie k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a jiné modlitby za kněze. Nejvíce se těším na adoraci v tichosti, kdy člověk ničím nerušený v tichu rozjímá o Pánu Ježíši a naslouchá jeho slovům, vnímá jen Jeho přítomnost a prosí za naše kněze. Většinou je na adoraci přítomen i akolyta František Chovanec, to se potom modlíme před monstrancí - Nejsvětější svátostí oltářní. Při tiché rozmluvě s Ježíšem člověk zapomene na světské starosti a zcela se ponoří do rozjímání, myslí na Ježíše a jen naslouchá našemu Pánu.

Jsem ráda, že se adorace po covidové přestávce a konání v nepravidelných termínech zase vrátily na obvyklou dobu, i když se covid zase vrací, situace se horší a nemocných přibývá.

Poslední adorace se konala pod vedením naší kostelnice Aničky. I přes malý počet přítomných věřících nic neubralo na vážnosti a kráse adorace SJVS. Myslím, že i malý počet věřících udělal Velekněžskému Srdci Ježíše radost.

Jarmila Ulehlová Rokytnice

Dlouhodobý program aktivit

Život naší farnosti je velice pestrý, takže jej není možné plně vystihnout na omezeném prostoru této stránky. Přesto se pokusíme připomenout některé základní nabídky a činnosti.

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

Neděle i jiné sváteční dny by pro nás bez Eucharistie byly něco jako koncert bez hudby. Radostné slavení bohoslužeb proto považujeme za prioritu číslo jedna.

ADORACE NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOSTI

Přístup ke svatostánku, kde nás očekává Ježíš skrytě přítomný ve svátosti své lásky, máme v našich kostelích každý den. Příležitost k modlitbě před Eucharistií vystavenou k adoraci bývá během školního roku po mši svaté každé úterý (Rokytnice) a sobotu (Brodek), dále na 1. pátek v měsíci, při setkání Služebníků Ježíšova Velekněžského Srdce (2. sobota v měsíci), při Nikodémově noci (obvykle 24. den v měsíci po západu slunce) a během adoračních dnů za kněze (30. 3.), za misie (2. 4.) a za rodiny (28. 12.).

ZPOVĚDNÍ SLUŽBA

Radostná zvěst o smíření lidí s Bohem patří k podstatě našeho náboženství. Farnost by proto měla mimo jiné v kostelích usilovat o získání důstojného, diskrétního a krásného prostředí ke slavení svaté zpovědi.

FATIMSKÁ SOBOTA

Na 1. sobotu v měsíci se podle přání Panny Marie scházíme ráno ze všech směrů k modlitbě v brodeckém kostele. Po adoraci a mši svaté následuje společné rozjímání růžencových tajemství a obnova našeho zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Matky Boží.

VZDĚLÁVACÍ AKTIVITY PRO DOSPĚLÉ

Systematické vzdělávání ve víře by nemělo být jen záležitostí dětí školního věku, katechumenů a biřmovanců. V současné době se u nás dospělým farníkům nabízí jednou měsíčně biblická hodina s otcem Tomášem (středa večer). V budoucnu bychom rádi využili také některý z kurzů pořádaných přes Centrum pro rodinu. Budete-li mít vlastní námět na zajímavou přednášku, neváhejte se ozvat.

AKCE PRO MINISTRANTY

Bohatá nabídka akcí pro ministranty vzniká v rámci naší arcidiecéze. Více se o ní můžete dovědět na webu ministranti.info

BRODECKÝ FARNÍ KLUB

Děti, které chtějí trávit páteční večer s kamarády v útulné klubovně, k tomu mají během školního roku příležitost na faře v Brodku. Utužit stará přátelství nebo navázat nová je možné i díky dvěma víkendovkám s Edenem (konec října a začátek února). Podrobnosti u Honzy Vystrčila z Brodku nebo na webu nas-eden.webnode.cz

MODLITEBNÍ SPOLEČENSTVÍ

Ve farnosti se v různých obcích pravidelně scházejí tři skupinky modliteb matek. Podrobnosti u Pavly Paláskové z Citova. Informace o možnostech zapojení do živého růžence získáte v Brodku u Marty Vondrákové a v Rokytnici u Josefa Ulehly. Vedení pravidelných modliteb SJVS za kněze zajišťuje v Rokytnici Martina Chovancová.

NÁVŠTĚVY KNĚZE U NEMOCNÝCH

Věřící, kteří se ze zdravotních důvodů opakovaně nedostanou na mši svatou do vlastního kostela, by měli kontaktovat pana faráře a domluvit si návštěvu se svatým přijímáním. Tato služba je v našich podmínkách obvykle dostupná jednou měsíčně v pátek dopoledne.

ADOPCE SRDCE – SIROTEK V AFRICE

Charitativní projekt Adopce na dálku dítěte ze Rwandy, kterému přispíváme na vzdělání částkou 5.500 Kč ročně, má u nás tradici od roku 2005. Dárci se mohou obrátit na Martu Vondrákovou.

MALTÉZSKÁ POMOC – DOBROVOLNICTVÍ NA ZÁMKU

Samota ve stáří je zlá věc. Kdo byste se chtěli dovědět více o možnostech dobrovolnických návštěv v Domově Na zámečku, ozvěte se Aničce Smětalové z Rokytnice.

PÉČE O KOSTEL, FARU A ZAHRADU

Děkujeme za veškerou podporu při sbírkách na opravy, úklidu kostela a společných prostor na faře, postupného zvelebování farního dvora a občasných větších brigádách na zahradě. Prosíme zejména věřící mladšího věku, aby se zamysleli, zda není v jejich silách nabídnout farnosti občasnou pomoc do úklidových skupin v kostele. V případě zájmu se obraťte na kostelníky nebo pana faráře. Zájemci o pomoc s údržbou okolí fary a farní zahrady v Rokytnici se mohou přihlásit Aničce Smětalové.

Pastorační kalendář 2022

Na plenárním zasedání v pátek 5. listopadu projednaly spojené pastorační rady našich obcí jízdní řád farních akcí na rok 2022. Pro vaši představu z něj vybíráme některé upoutávky.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA
sobota 8. 1.

SYNODÁLNÍ SKUPINKY
leden – únor

PLESY A POPELEC
Farní ples Přerov, sobota 15. 1.
Farní ples Kokory, sobota 22. 1.
Popelec, středa 2. 3.

VELIKONOČNÍ TRIDUUM
středa 13. 4. – neděle 17. 4.

DOMÁCÍ POUTNÍ SEZÓNA
Hodová mše Citov, neděle 24. 4.
+ odpolední adorace
Hodová mše Brodek, neděle 26. 6.
+ večerní koncert a farní kavárna
Hodová mše Rokytnice, neděle 24. 7.
+ odpolední adorace
Hodová mše Císařov, neděle 31. 7.

VÝLET S DĚTMI Z NÁBOŽENSTVÍ
sobota 14. 5.

AUTOBUSOVÁ POUŤ NERATOV
sobota 28. 5.

NOC KOSTELŮ
pátek 10. 6.

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ
neděle 12. 6.

SPOLEČNÝ OBĚD / TÁBORÁK
Farní oběd Citov, neděle 12. 6.
Farní táborák Brodek, neděle 19. 6.
Farní táborák Rokytnice, pátek 24. 6.

MŠE SVATÁ A EUCHARISTICKÝ PRŮVOD NA „BOŽÍ TĚLO“
Brodek, čtvrtek 14. 6. večer
Citov – zámek, sobota 18. 6. večer
Rokytnice, neděle 19. 6. ráno

PĚŠÍ POUŤ DO MAJETÍNA
úterý 5. 7.

AUTOBUSOVÁ POUŤ SV. HOSTÝN
středa 6. 7. (zajišťuje farnost Kokory)

CYKLOVÝLET POTŠTÁT – ODRY
středa 6. 7. – pátek 8. 7.

ZAHRADNÍ SLAVNOST S CIMBÁLEM
fara Rokytnice, neděle 10. 7. odpoledne

LETNÍ TÁBOR EDENU
Bohuslavice, pondělí 8. 8. – čtvrtek 18. 8

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE
Hradec Králové, úterý 9. 8. – neděle 14. 8.

DÍKŮVZDÁNÍ ZA ÚRODU – OLŠÍ
neděle 14. 8. (zajišťuje farnost Kokory)

LUKOSTŘELECKÉ ODPOLEDNE
Brodek – Junák, sobota 27. 8.

MARIÁNSKÁ POUŤ DO DUBU
sobota 3. 9. – neděle 4. 9.

ROKYTNICKÁ BLUDIČKA
pátek 16. 9.

POZNÁVACÍ ZÁJEZD DO FULNEKU - PO STOPÁCH KOMENSKÉHO
sobota 17. 9.

SETKÁNÍ RODIN „CROSS PARISH“ A POUŤ DO KATEDRÁLY
sobota 24. 9.

UDÍLENÍ SVÁTOSTI BIŘMOVÁNÍ
říjen 2022 – snad sobota 22. 10.

SVĚTOVÝ DEN MODLITEB A SBÍRKA NA MISIE
neděle 23. 10.

DUŠIČKOVÉ POBOŽNOSTI
Citov – hřbitov, neděle 30. 10. v 11.45
Rokytnice – hřbitov, neděle 30. 10. v 16.00
Brodek – hřbitov, čtvrtek 3. 11. v 18.30

ARCIDIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE
sobota 19. 11.

DEN MODLITEB ZA PRONÁSLEDOVANÉ PRO VÍRU
Červená středa 23. 11.

VÁNOČNÍ JARMARK V ROKYTNICI
prosinec 2022 – snad sobota 10. 12.

Vánoce naplněné Boží blízkostí a šťastný nový rok

vám přeje redakce

Časopis Kaštánek č. 6/2021. Občasník ŘK farností Rokytnice, Brodek u Přerova a Citov. Redakce: P. ThLic. Tomáš Klíč (mobil.: +420 736 522 838), Anička Smětalová. Grafická úprava a zlom Bc. Aleš Felner. Jazyková korektura Mgr. Jitka Navrátilová. Uzávěrka příspěvků pro další číslo je 16. 2. 2022. Děkujeme všem autorům fotografií, které jsme s jejich svolením mohli použít v tomto čísle časopisu. Kdyby měl někdo jakékoliv připomínky, nápady, doporučení, prosím zanechte vzkaz na emailu: ***redakce.kastanek@seznam.cz***, webová verze časopisu je k dispzici na stránkách ***www.farni-musle.cz***